KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 24 mars 2009

om åtgärd C 52/07 (f.d. NN 64/07) som Spanien har genomfört för planen för stöd till textil- och konfektionsindustrin

[delgivet med nr K(2009) 2017]

(Endast den spanska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2009/553/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig [1] och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Den 5 juli 2006 mottog kommissionen ett klagomål rörande ett program som Spanien hade inrättat för att stödja sin textilindustri (*Plan de apoyo al sector textil y de la confección,* nedan kallad *textilplanen*).

(2) Genom en skrivelse av den 1 augusti 2006 uppmanade kommissionen de spanska myndigheterna att lämna alla nödvändiga upplysningar om denna textilplan. De spanska myndigheterna besvarade skrivelsen genom en skrivelse av den 29 september 2006, som registrerades som mottagen den 2 oktober 2006.

(3) Den 13 november 2007 inledde kommissionen det formella undersökningsförfarandet. Efter det att förfarandet offentliggjorts mottog kommissionen synpunkter från två berörda parter, som önskade vara anonyma, den 22 februari 2008 respektive den 9 april 2008. Genom en skrivelse av den 18 april 2008 begärde kommissionen klargöranden, som de spanska myndigheterna besvarade genom en skrivelse av den 30 maj 2008. Kommissionen översände den 6 maj 2008 synpunkterna från de berörda parterna till de spanska myndigheterna, som besvarade dem genom en skrivelse av den 12 juni 2008.

(4) Den 11 september 2008 hölls ett möte mellan de olika berörda spanska ministerierna och kommissionen. Genom en skrivelse av den 17 september 2008 lämnade de spanska myndigheterna ytterligare upplysningar.

(5) Den 3 oktober 2008 och den 19 februari 2009 begärde kommissionen ytterligare upplysningar per e-post, som de spanska myndigheterna besvarade den 21 oktober 2008 och den 20 februari 2009.

2. BESKRIVNING AV STÖDMOTTAGAREN OCH STÖDÅTGÄRDERNA

2.1 Syfte med den spanska textilplanen

(6) Syftet med textilplanen är att hjälpa textilföretag att anpassa sig till den fullständiga avregleringen av handeln med textilier och att främja deras konkurrenskraft, och samtidigt behålla så många företag och arbetstillfällen inom sektorn som möjligt. Planen var även avsedd att uppväga de negativa effekterna av avregleringen av handeln med textil- och konfektionsprodukter för arbetstagarna och hela verksamhetsområden.

(7) Textilplanen omfattade direkta åtgärder för att hjälpa företagen (teknisk forskning, innovativa projekt och exportfrämjande). Andra åtgärder var mer specifikt inriktade på utbildnings- och rekryteringsfrågor, men var också till indirekt fördel för företagen och bidrog till att främja den industriella omställningen i regioner som påverkats av omlokaliseringen av företag inom sektorn.

[1] EUT C 239, 11.10.2007, s. 12.

2.2 **Stödmottagare**

(8) Textilplanen var tillämplig på alla företag inom textil- och konfektionssektorn vars industriella verksamhet omfattades av allmänna kollektivavtal inom textil- och konfektionssektorn eller som omfattades av rubrikerna 17, 18.1 och 18.2 i det nationella klassificeringssystemet för ekonomiska verksamheter (CNAE). Enligt de upplysningar som lämnats av de spanska myndigheterna var 15 438 företag med 211 831 anställda verksamma inom sektorn 2001. År 2007 hade siffrorna minskat till 11 554 företag med 140 541 anställda, och 2008 fanns det bara 127 354 arbetstagare kvar inom sektorn. Detta motsvarar en minskning på 25 procent av antalet företag mellan 2001 och 2007 till följd av globaliseringen av sektorn.

(9) Den spanska textil- och konfektionssektorn utgörs till 75 procent av företag med färre än tio anställda, och 35 procent av företagen inom sektorn har en eller två anställda.

2.3 **Åtgärder**

(10) Kommissionen inledde ett formellt undersökningsförfarande med avseende på följande åtgärder:

1. *Program för främjande av teknisk forskning inom textil- och konfektionssektorn*

(11) Syftet med denna åtgärd var att främja industriell forskning och tekniska utvecklingsprojekt som bidrog till att öka företagens tekniska kapacitet samt främja samarbete om forskning och utveckling (FoU) mellan företag inom textil- och konfektionssektorn och forskningsinstitutioner och sprida resultaten.

(12) De projekt som var kvalificerade för dessa stödåtgärder var FoU-projekt, investeringar i materiella eller immateriella tillgångar (endast för små och medelstora företag för införande av avancerad teknik i produktionsprocesserna), projekt för att sprida resultaten av FoU-verksamheter och projekt för att inrätta eller utveckla samarbetsavtal mellan företag.

(13) Enligt de spanska myndigheterna grundades detta program på den godkända stödordningen N 415/2004 [1]. Syftet med programmet var att främja teknisk forskning inom textil- och konfektionssektorn. Mellan 2005 och 2007 uppgick projektets budget till 12,5 miljoner euro i form av bidrag och 51 miljoner euro i form av räntefria lån med en betalningstid på 12 år och två amorteringsfria år.

2. *Program för industriell omställning i områden som påverkas av strukturella förändringar inom textilsektorn*

(14) Syftet med denna åtgärd var att bidra till den industriella omställningen i områden som påverkats av strukturella förändringar. Följande projekt var stödberättigade:

a) Investeringar i teknisk och industriell infrastruktur.

b) Inrättande av nya industriella verksamheter.

c) Tekniska partnerskap mellan innovativa företag, t.ex. i form av forsknings-/teknikparker, innovations- och teknikcenter, innovations- och teknikcenter på EU-nivå, utvecklingsorgan och tekniköverföringsorgan.

d) Insatser av flera olika företag för att ge ny livskraft till den lokala ekonomin.

e) Utveckling av företag från väletablerade branscher som införde tekniska processer.

f) Inrättande och expansion av tillväxtsektorer.

(15) Mellan 2006 och 2008 tillhandahölls finansiering på 11,1 miljoner euro i form av bidrag och 155,2 miljoner euro i form av räntefria lån med en betalningstid på 15 år och fem amorteringsfria år. De spanska myndigheterna uppgav att åtgärden grundades på den godkända stödordningen nr 101/2005 [2].

3. *Särskilda lån som beviljats av ENISA (Empresa Nacional de Innovación SA) [3] för modernisering av små och medelstora företag*

(16) Åtgärden utgjordes av förmånslån motsvarande kapitalbidraget för att främja moderniseringen av små och medelstora företags produkter, processer och ledning samt inrättande av nya teknikföretag i områden som påverkas av strukturella förändringar. Ekonomiskt och finansiellt sunda små och medelstora företag var stödberättigade, medan stora företag och företag i svårigheter var undantagna. ENISA beviljade de utvalda projekten ett bidrag i form av en räntesats på 0,5 procent. Den fasta räntesatsen var Euribor 1 år + 0,25 procent för lån med en återbetalningstid på 4–8 år och två till sex amorteringsfria år. Det maximala bidraget per företag uppgick till 30 000 euro.

[1] Kommissionens beslut nr K(2004) 4709 av den 1 december 2004 om åtgärd N 415/2004: Främjande av teknisk forskning inom textilsektorn (2005–2007) (EUT C 72, 24.3.2006, s. 2).

[2] Kommissionens beslut K(2005) 1532 av den 18 maj 2005: Stöd till investeringar för omstrukturering av industriområden på tillbakagång i stödberättigade områden (EUT C 235, 23.9.2005, s. 3).

[3] ENISA är ett offentligt företag som är kopplat till ministeriet för industri, turism och handel via generaldirektoratet för politik för små och medelstora företag.

(17) En budget på 4,07 miljoner euro anslogs för åtgärden mellan 2006 och 2008. Syftet var att stöddelen (ett bidrag i form av en räntesats på 50 punkter) skulle ligga inom tröskelvärdet på 200 000 euro för stöd av mindre betydelse ([1]).

4. *Lån till förmånsräntor beviljade av ICO*

(18) Enligt denna åtgärd kunde företagen få lån till förmånsräntor för innovativa produktiva investeringar. Lånen baserades på ett avtal mellan ministeriet för industri, turism och handel, och sedan den 5 september 2006, det offentliga finansieringsinstitutet ICO (*Instituto de Crédito Oficial*). ICO agerade som en mellanhand mellan de deltagande kommersiella bankerna, medan ministeriet för industri, turism och handel finansierade förmånsräntan. Följande finansieringsvillkor tillämpades:

a) Investeringen finansierades upp till 70 procent, exklusive moms, begränsat till EU:s tak för statligt stöd.

b) Investeringarna var begränsade till nya tillgångar.

c) Investeringen måste göras inom två år efter beviljandet av lånet (tre år vid exceptionella omständigheter). En motiverad begäran måste insändas till ICO.

d) Stödmottagaren kunde välja mellan en betalningstid på fem år utan amorteringsfria år, sju år med två amorteringsfria år och tio år med två amorteringsfria år.

e) Kreditinstitutet kunde välja mellan en Euriborränta på 6 år + 0,75 procent eller Euribor 6 månader + 0,50 procent om transaktionen garanterades genom en ömsesidig garantiordning. Kreditinstitutet fick inte ta ut någon provision, och förskottsbetalning belastades med en straffavgift på 1 procent vid fast räntesats. Transaktionerna genomfördes av deltagande banker och sparbanker.

f) Den Euriborränta som slutmottagarens företag betalade måste vara mindre än 0,5 procent.

g) För att göra det lättare för företagen att få garantier refinansierades 67 procent av de garantikostnader som beviljats genom de regionala ömsesidiga garantiordningarna av CERSA (*Compañía Española de Reafianzamiento SA*).

h) Ministeriet för industri, turism och handel beviljade en årlig räntesats på upp till 1,25 procent generellt eller upp till 1 procent om den garanterades av en ömsesidig garantiordning.

Företag eller grupper av företag vars huvudsakliga verksamhet omfattade distribution var undantagna. Den planerade budgeten för denna åtgärd var 450 miljoner euro.

5. *Främjande av export av spanska produkter (ICEX)*

(19) Det spanska utrikeshandelsinstitutet (ICEX) hade genomfört flera stödåtgärder inom ramen för textilplanen, som omfattade följande områden:

a) Inrättande av informationsinfrastruktur, t.ex. Internetportaler.

b) Tjänster till företag för deras gruppdeltagande i handelsmässor.

c) Rådgivning om exportpotentialen för företag som hittills inte hade bedrivit export.

(20) Åtgärderna genomfördes som en del av initiativ såsom den globala modeplanen (*Plan Global de la Moda*), den spanska habitatplanen (*Plan Hábitat de España*), officiella utställningsmontrar, sektorsplaner, exportkonsortier, planer för att starta företag utomlands, planer för främjande av spanska märken, introduktionsplaner för främjande av utrikeshandel (PIPE), stöd för deltagande i handelsmässor, möten för representanter, handelsuppdrag, affärsinvesteringar och samarbetsforum, inrättande och uppdateringar av databaser över operatörer och kommunikations- och reklamkampanjer.

6. *Fortbildning*

(21) Syftet med denna åtgärd var att tillhandahålla utbildning för arbetstagare anställda inom den spanska textil- och konfektionssektorn för att förbättra deras kompetens och därigenom stärka företagets konkurrenskraft och hålla jämna steg med moderniseringar.

(22) Enligt den nationella lagstiftningen ([2]) kunde företagen för att finansiera sina specifika utbildningsprogram använda en del av de sociala avgifter som inbetalats till den allmänna socialförsäkringsfonden under föregående år för särskilda utbildningsprogram genom att dra av dem från de ordinarie socialförsäkringsavgifterna. Följande procentsatser hade förbättrats för textil- och konfektionssektorn:

([1]) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse (EUT L 379, 28.12.2006, s. 5).

([2]) Kungligt dekret 395/2007 av den 23 mars 2007, förordning TAS 2307/2007 av den 27 juli 2007 och lag 51/2007 av den 26 december 2007.

— För företag med 1–2 anställda: 100 procent av avgifterna eller 420 euro (420 euro i den allmänna åtgärden).

— För företag med 3–5 anställda: 100 procent av avgifterna eller 600 euro (420 euro i den allmänna åtgärden).

— För företag med 6–9 anställda: 100 procent av avgifterna eller 720 euro (i den allmänna åtgärden var det enda kravet 100 procent av avgifterna).

— För företag med 10–49 anställda: 100 procent av avgifterna (i stället för 75 procent).

— För företag med 50–249 anställda: 80 procent av avgifterna (i stället för 60 procent).

— För företag med 250 eller fler anställda: 60 procent av avgifterna (i stället för 50 procent).

(23) Företagen hade också rätt till en ytterligare kredit på 5 procent för att kompensera för förlorad arbetstid under utbildning.

(24) För att vara stödberättigade för dessa åtgärder måste företagen lägga fram en omskolningsplan till den spanska arbetsmarknadsmyndigheten med en beskrivning av förändringar i produktionsprocessen, införande av en ny organisationsstruktur, utbildning i driften av nya maskiner och omskolning för friställda arbetstagare. De måste även ange mål för produktivitet och bevarande av arbetstillfällen i en separat handling samt ange belopp för investeringen och deras eget bidrag. Omskolningsplanen måste även godkännas av sektorns gemensamma kommitté (50 procent branschföreträdare och 50 procent från textilsektorns fackföreningar).

7. *Skydd av äldre arbetstagares sysselsättning*

(25) Enligt Spaniens allmänna lagstiftning har ett företag som anställer en arbetstagare som är äldre än 60 år rätt till ett avdrag på 50 procent av de sociala avgifterna. I textilplanen har ålderns sänkts till 55 år för arbetstagare med avtal om tillsvidareanställning och som har arbetat vid företaget i minst fem år.

8. *Befrielse från krav på uppskjutna betalningar till socialförsäkringssystemet*

(26) Enligt Spaniens allmänna socialförsäkringslagstiftning (artikel 33.4 i kungligt dekret 1415/2004 av den 11 juni 2004) kan socialförsäkringsskulder skjutas upp och sedan avbetalas om vissa villkor uppfylls, bland annat att företaget ställer garantier för att det kan täcka dessa skulder. Enligt sina genomförandebestämmelser [1] kan de spanska myndigheterna godkänna undantag från skyldigheten att ställa en garanti vid ”exceptionella omständigheter”.

2.4 **Rättslig grund**

(27) Den rättsliga grunden för åtgärd 1 (skälen 11–13) är förordning ITC/217/2005 av den 4 februari 2005 [2], som grundas på kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag [3].

(28) Åtgärd 2 (skälen 14 och 15) grundades på stödåtgärderna N 101/2005 som godkänts genom kommissionens beslut K(2005) 1523 (skäl 15) och XR/70/2007 enligt stödordningen för regionala investeringar [4].

(29) Den rättsliga grunden för åtgärd 3 (skälen 16 och 17) är lag 30/2005 av den 29 december 2005 [5].

(30) Den rättsliga grunden för åtgärd 4 är tilläggsbestämmelse nr 21 i den ovannämnda lagen 30/2005 – Åtgärder av det offentliga kreditinstitutet vid lån till företag inom textil-, skodons-, möbel- och leksakssektorn.

(31) Åtgärd 5 (skälen 19 och 20) grundades på artiklarna 14.1 d och 17.3 m i lag 38/2003 av den 17 november 2003.

(32) Åtgärd 6 (skälen 21–24) regleras av kungligt dekret 1046/2003 av den 1 augusti 2003, förordning TAS/500/2004 av den 13 februari 2004.

(33) Den allmänna bestämmelsen som omfattar åtgärd 7 (skäl 25) finns i kungligt dekret 5/2006 av den 9 juni 2006.

(34) Åtgärd 8 (skäl 26) omfattas av artikel 33.4 i kungligt dekret 1415/2004 av den 11 juni 2004.

2.5 **Varaktighet**

(35) Textilplanen undertecknades enligt uppgift i juni 2006 och gällde fram till den 31 december 2008. Enligt de upplysningar som lämnades av de spanska myndigheterna den 17 september 2008 finns det inga planer på att förlänga den ytterligare (vilket nämns i artikel I.2 i textilplanen). Åtgärd 1 gällde emellertid från 2005 till 2007.

[1] Artikel 33.4 d i kungligt dekret 1415/2004 av den 11 juni 2004.
[2] Spanska statens officiella tidning (BOE.) av den 9 februari 2005.
[3] EGT L 10, 13.1.2001, s. 33.
[4] EUT L 169, 21.7.2007, s. 18.
[5] Allmänna statsbudgetlagen, 27:e tilläggsbestämmelsen.

3. SKÄL TILL ATT INLEDA FÖRFARANDET

(36) I sitt beslut av den 13 november 2007 om att inleda det formella undersökningsförfarandet (nedan kallat *beslutet om inledande av förfarandet*) uttryckte kommissionen tvivel om huruvida åtgärderna var förenliga med den inre marknaden och hänvisade till möjligheten till en otillbörlig kombination av de olika åtgärderna i textilplanen.

a) I fråga om åtgärd 1 gällde stödordning N 415/2004 endast till 2007, medan textilplanen gällde till 2008. De spanska myndigheterna uppmanades att förklara hur de planerade stödåtgärderna för teknisk forskning uppfyllde villkoren i stödordning N 415/2004.

b) När det gäller åtgärd 2 hyste kommissionen tvivel om huruvida åtgärden uppfyllde alla villkor i den allmänna gruppundantagsförordningen för statligt regionalt investeringsstöd ([1]).

c) I fråga om åtgärd 3 var det oklart för kommissionen hur de spanska myndigheterna hade för avsikt att följa bestämmelserna i förordningen om stöd av mindre betydelse.

d) Kommissionen var oroad över att åtgärd 4 om stöd av mindre betydelse kunde kombineras på ett otillbörligt sätt med andra typer av stöd för samma stödberättigande kostnader.

e) När det gäller åtgärd 5 var de upplysningar som lämnats av de spanska myndigheterna inte tillräckliga för att bedöma om åtgärden var förenlig med kommissionens gruppundantagsförordning för små och medelstora företag ([2]).

f) Den rättsliga grunden för åtgärderna 6 och 7 hade inte angetts.

g) I fråga om åtgärd 8 var kommissionen osäker på om åtgärden var diskriminerande och krävde förhandsanmälan till kommissionen.

4. KOMMENTARER FRÅN SPANIEN

(37) De spanska myndigheterna hävdade att beslutet att inleda förfarandet stred mot gemenskapens rättspraxis, närmare bestämt *Italgrani II*-domen ([3]).

Åtgärd 1

(38) De spanska myndigheterna förklarade att förutom den rättsliga grunden N 415/2004 gällde även en stödordning för stora företag som löpte ut den 31 december 2007 och som hade nämnts i tidigare korrespondens, samt stödordning XS 50/2005 ([4]) för små och medelstora företag, som redan godkänts, och som löpte ut den 30 juni 2007.

(39) De budgetmedel som faktiskt utbetalades uppgick till 14,24 miljoner euro i bidrag och 36,72 miljoner euro i räntefria lån med en betalningstid på 12 år. Den 21 oktober 2008 upprepade de spanska myndigheterna att de villkor som fastställs i stödordningen hade uppfyllts och bekräftade att stödordning N 415/2004 inte hade och inte skulle tillämpas efter den 31 december 2007 och att stödordning XS 50/2005 inte hade och inte skulle tillämpas efter den 30 juni 2008.

Åtgärd 2

(40) De spanska myndigheterna förklarade att stödordning N 101/2005 upphörde att gälla när förordning (EG) nr 1628/2006 trädde i kraft ([5]). De spanska myndigheterna anmälde därefter stödordning N 430/2006, som upphävdes den 26 januari 2007. Enligt de upplysningar som lämnades av de spanska myndigheterna den 30 maj 2008 grundades åtgärderna sedan dess på stödordning XR/70/2007 ([6]). Syntetfiberindustrin var inte berättigad till stöd från ordningarna N 101/2005 och XR/70/2007 enligt punkt 4 i förordning ITC/1014/2005 och punkt 4 i förordning ITC/3098/2006, ändrad genom punkt 3 i förordning ITC/643/2007.

(41) De spanska myndigheterna bekräftade även att åtgärden kunde kvalificeras som nyinvestering enligt ministerförordning ITC/643/2007 av den 2 oktober 2007 om ändring av förordning ITC/3098/2006 ([7]). Beskrivningen av stödmottagarna i punkt 4 i ministerförordning ITC/643/2007 överensstämde med definitionen av nyinvesteringar enligt riktlinjerna om regionalstöd ([8]) och förordning (EG) nr 1628/2006.

(42) De budgetmedel som utbetalades uppgick till 10,97 miljoner euro i bidrag och 150,8 miljoner euro i återbetalningspliktiga lån.

([1]) EUT L 302, 1.11.2006, s. 29.
([2]) Kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag (EGT L 10, 13.1.2001, s. 33).
([3]) EG-domstolens dom i mål C-47/91 *Italien* mot *kommissionen (Italgrani II)* [1992] REG I-4635.
([4]) XS 50/2005 – Program för att främja teknisk forskning inom textil- och konfektionssektorn (EUT C 19, 26.1.2006, s. 3).
([5]) Kommissionens förordning (EG) nr 1628/2006 av den 24 oktober 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt regionalt investeringsstöd (EUT L 302, 1.11.2006, s. 29).
([6]) EUT C 169, 21.7.2007, s. 18.
([7]) Spanska statens officiella tidning (BOE) av den 10 oktober 2006.
([8]) Riktlinjer för statligt regionalstöd för 2007–2013 (EUT C 54, 4.3.2006, s. 13).

Åtgärd 3

(43) De spanska myndigheterna bekräftade att stödmottagarna endast var små och medelstora företag. Det uppskattade högsta stödbeloppet på 30 000 euro per företag hade beräknats på grundval av ett maximalt lån på 1 000 000 euro. Från den 1 januari 2006 till den 13 januari 2008 utnyttjade tio företag åtgärden, medan 23 företags ansökan avslogs. Räntebidraget på 0,5 procentenheter hade inte beviljats.

(44) Den 30 maj 2008 och vid mötet den 11 september 2008 framhöll de spanska myndigheterna att finansieringen hade beviljats till normala marknadsvillkor, men att stora företag och företag i svårigheter inte var stödberättigade. De spanska myndigheterna bekräftade detta skriftligen den 21 oktober 2008 och förband sig att inte tillämpa denna åtgärd till dess att textilplanen löpte ut.

Åtgärd 4

(45) Den rättsliga grunden för denna åtgärd var förordningen om stöd av mindre betydelse. Det maximala lånet per stödmottagare uppgick till 2,3 miljoner euro. Tröskelvärdena för statligt stöd av mindre betydelse respekterades i samtliga fall. Dessa belopp kunde inte kombineras med andra stöd om det innebar att den tillåtna gränsen för stöd av mindre betydelse överskreds. Följaktligen måste varje stödmottagare inlämna en årsdeklarationsblankett. ICO förde årliga register över åtgärden, som skickades till de kreditinstitutioner som samarbetade med ICO.

(46) Till september 2008 hade 54,79 miljoner euro av 450 miljoner euro utbetalats. Det högsta lånebeloppet uppgick till 2,3 miljoner euro. Räntesatserna var mellan 5,59 procent och 4,94 procent efter det att den europeiska referensräntan för Spanien blev 5,19 procent. De spanska myndigheterna bekräftade att de hade tillämpat kommissionens meddelande om en översyn av metoden för att fastställa referensräntor ([1]) från och med den 1 juli 2008. Enligt de spanska myndigheterna var det de deltagande finansinstituten som fastställde den marginal som lades till referensräntan. ICO försåg även finansinstituten med information om de genomsnittliga marginaler som tillämpades i Spanien på grundval av uppgifter från Spaniens centralbank.

(47) Den 21 oktober 2008 lade de spanska myndigheterna fram en översikt av de stöd av mindre betydelse som beviljats under åren 2006, 2007 och 2008, tillsammans med motsvarande förklaringar. De spanska myndigheterna förband sig att följa förordningen om stöd av mindre betydelse i framtiden.

Åtgärd 5

(48) Åtgärderna i fråga var allmänna och öppna för alla sektorer. De subventionerade verksamheterna liknade dem som anges i artikel 5 i förordningen om små och medelstora företag. Det var mycket svårt att uppskatta stödbeloppet eftersom stödordningen tillämpades ojämnt, indirekt och otydligt.

(49) Mellan 2006 och 2008 utbetalades bidrag på sammanlagt 7,5 miljoner euro. De spanska myndigheterna uppgav att denna åtgärd, som även stora företag kunde utnyttja, omfattades av förordningen om stöd av mindre betydelse.

(50) När det gäller tillämpningen av förordningen om stöd av mindre betydelse förklarade de spanska myndigheterna att ICEX krävde att varje mottagare skulle anmäla det stöd som mottagits baserat på de stödberättigande kostnaderna i enlighet med artikel 14.1 d i lag 38/2003 av den 17 november 2003. Stödmottagarna var skyldiga att informera ICEX om framtida stöd. I enlighet med artikel 17.3 m måste ICEX kontrollera förenligheten med andra stöd som mottagits på grundval av samma stödberättigande kostnader. De spanska myndigheterna inlämnade en tabell som visade att det stöd av mindre betydelse som beviljats av ICO och ICEX 2006–2008 inom textil- och konfektionssektorn inte överskred gränsen på 200 000 euro per företag under tre beskattningsår.

Åtgärd 6

(51) Åtgärden var av allmän karaktär, även om den främst inriktades på små och medelstora företag. Därför kunde endast företag med färre än fem anställda motta högre belopp än de som inbetalats föregående år till den allmänna sjukförsäkringsfonden. Andra stödmottagare kunde endast återfå en procentandel av de inbetalade avgifterna för att använda dem för speciella utbildningsändamål under innevarande budgetår. Enligt de spanska myndigheterna var stödintensiteten för små och medelstora företag cirka 11,3 procent och 20 procent för stora företag. Den planerade budgeten uppgick till 50 000 euro per år.

(52) Den 13 januari 2008 hade endast ett företag valts ut för åtgärden. De spanska myndigheterna bekräftade att företag i svårigheter var undantagna från stödordningen i enlighet med riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering ([2]).

Åtgärd 7

(53) De spanska myndigheterna betonade att företagen endast var stödberättigade om deras arbetstagare över 55 år hade varit anställda vid företaget i minst 5 år, vilket minskade stödberättigandet till omkring 50 procent. De flesta av stödmottagarna (53 procent) var kvinnor, och 76 procent hade mycket låg kompetens och utbildning, vilket gjorde det svårt för dem att finna ett annat arbete.

(54) De spanska myndigheterna betonade medlemsstaterna har självbestämmanderätt i socialförsäkringsfrågor enligt artiklarna 137.1 och 4 i EG-fördraget.

([1]) EUT C 14, 19.1.2008, s. 6.

([2]) Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EUT C 244, 1.10.2004, s. 2).

(55) Den 1 januari 2008 hade 6 313 anställda i 2 015 företag utnyttjat stödordningen, vilket motsvarar 16,6 procent av företagen och 4,5 procent av de anställda i sektorn. Av de stödmottagande företagen utnyttjade 56 procent åtgärden för endast en arbetstagare, 30 procent för två, tre eller fyra arbetstagare och 13 procent för 5–30 arbetstagare. Endast 1 procent utnyttjade åtgärden för över 30 arbetstagare, och 1 428 företag mottog stöd på mindre än 500 euro. Budgeten för denna åtgärd uppgick till 15 miljoner euro per år. Det genomsnittliga stödbeloppet per arbetstagare i åldern 55–58 år var 151 euro per månad, vilket motsvarar en stödintensitet på 8,3 procent av arbetskostnaderna. Stödet till arbetstagare i åldern 59 år uppgick till 44 euro per månad, dvs. 2,6 procent av arbetskostnaden. Endast 5,2 procent av arbetstagarna inom sektorn var berättigade till stöd enligt åtgärden. Den genomsnittliga effekten för ett företag var 0,3 procent av dess arbetskostnader.

(56) Trots åtgärdens benämning var den inte inriktad på att upprätthålla sysselsättningen utan fungerade som ett alternativ till förtidspensionering. De spanska myndigheterna hävdade även att beloppet på 151 euro per månad var en tillräcklig stimulans för att behålla arbetstagaren i stället för att anställa samma person på olagligt sätt.

(57) Åtgärden kunde tillämpas på syntetfiberindustrin om företaget hade sin huvudsakliga verksamhet inom textilsektorn och om det omfattades av kollektivförhandlingarna för textil- och konfektionssektorn, och inte den kemiska industrin. Följaktligen fanns det endast en liten möjlighet att dessa syntetfiberproducenter skulle kunna dra nytta av åtgärden.

Åtgärd 8

(58) Genom en skrivelse av den 17 september 2008 bekräftade de spanska myndigheterna att detta var en allmän åtgärd och att inga uppskjutna skatteinbetalningar hade beviljats företag inom textilsektorn enligt textilplanen.

(59) Den 21 oktober 2008 samtyckte de spanska myndigheterna till att om ett textil- eller konfektionsföretag skulle begära ett garantiundantag för uppskjuten skatt, vilket var föga sannolikt, skulle begäran behandlas på grundval av den allmänna lagstiftningen och inte textilplanen.

(60) Slutligen förband sig de spanska myndigheterna att följa gemenskapens lagstiftning om kombinering av stödåtgärder av mindre betydelse.

5. SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(61) Kommissionen mottog synpunkter från två parter, som önskade förbli anonyma.

(62) I den första uppsättningen synpunkter förklarade de berörda parterna att det var olämpligt med sektorsinriktat statligt stöd till textilindustrin eftersom detta skulle leda till en snedvridning av konkurrensen. Parterna instämde i den linje som kommissionen intagit i beslutet om att inleda förfarandet, och betonade att det i textilplanen inte fastställdes några gränser för de stöd som varje företag kunde motta. De motiveringar som lämnats av de spanska myndigheterna var otillräckliga. Stöd för forskning och utveckling var bra, men borde begränsas till små och medelstora företag. De ansåg att statligt stöd för immateriella tillgångar borde avslås eftersom det var alltför lätt att missbruka. De förklarade vidare att även om utbildningsåtgärder för anställda som friställts inom textilindustrin var fördelaktiga skulle beviljandet av ett avdrag på 80 procent på de sociala avgifterna endast gynna de anställda indirekt och var därför inte godtagbart. Om textilföretagen hade mer fördelar än andra sektorer när det gäller avbetalningar på socialförsäkringsskulder skulle detta utgöra olagligt statligt stöd.

(63) De andra synpunkterna berörde företaget Geotexans extremt låga priser på den spanska marknaden, vilket kunde bero på tillämpningen av textilplanen.

6. SPANIENS SVAR PÅ DE BERÖRDA PARTERNAS SYNPUNKTER

(64) De spanska myndigheterna hävdade att kommissionen inte klassificerade åtgärderna som statligt stöd i sitt beslut om att inleda förfarandet utan endast hänvisade till den eventualiteten. Spanien svarade även att utbildningsbidraget för företag med 50–249 anställda utgjorde en ökning på 20 procent, inte 80 procent. Stödintensiteten överensstämde med de tröskelvärden som anges i artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 68/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt regionalt investeringsstöd ([1]). Dessutom var mottagaren av utbildningsåtgärden arbetstagaren, som antingen kunde stanna kvar i företaget eller uppgradera sin utbildning för att söka ett nytt arbete.

(65) När det gällde den andra synpunkten hävdade de spanska myndigheterna att påståendet inkom sent och inga bevis lämnades. Syftet med textilplanen var att anpassa företagen inom sektorn till marknadsavregleringen, och inte att gynna något särskilt företags ställning. När det gällde det företag som uttryckligen nämndes startades Geotexan 2004. Enligt kriterierna för stödberättigande för åtgärder som inriktas på att äldre arbetstagare ska kunna behålla sina anställningar måste de ha arbetat vid företaget i över fem år, vilket inte var möjligt i det här fallet. Det finns inga uppgifter om att Geotexan har utnyttjat åtgärderna för utbildningsstöd. I alla händelser skulle företaget ha mottagit ett stöd på 970 euro per år, vilket inte skulle vara någon avgörande faktor i utvecklingen av en aggressiv prispolicy.

(66) Kort sagt innehöll inte synpunkterna några nya rättsliga fakta eller grunder, och de lämnades i allmänna ordalag utan att tillhandahålla några bevis. De borde därför inte beaktas.

([1]) EGT L 10, 13.1.2001, s. 20.

7. BEDÖMNING AV STÖDET

7.1 Åtgärdernas karaktär av statligt stöd

(67) I enlighet med artikel 87.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(68) Enligt de spanska myndigheterna hade åtgärd 3 inte tillämpats: stödet i form av en räntesats på 0,5 procent hade inte beviljats, och finansieringen grundades på normala marknadsvillkor. Kommissionen uppmanade de spanska myndigheterna att inkomma med information om de räntesatser som faktiskt beviljats de tio stödmottagarna. De spanska myndigheterna svarade den 13 mars 2009. Räntesatsen var lägre än årets lägsta referensränta i endast två fall (ett lån på 300 000 euro och ett annat lån på 100 000 euro till en räntesats på 4,114 procent 2007, när den lägsta referensräntan var 4,62 procent). Med tanke på att skillnaden mellan de två räntesatserna var ytterst liten måste kommissionen dra slutsatsen att det statliga stödet hade varit så litet att det skulle falla under tröskelvärdet för stöd av mindre betydelse. De spanska myndigheterna förband sig att inte tillämpa denna åtgärd till dess planen upphörde att gälla. Under dessa omständigheter måste kommissionen dra slutsatsen att stödbeloppet var lägre än tröskelvärdet och att det inte var fråga om statligt stöd.

(69) När det gällde åtgärderna 4 och 5 uppgav de spanska myndigheterna att de omfattades av kommissionens förordning om stöd av mindre betydelse och därför inte utgjorde statligt stöd. Kommissionen måste följaktligen undersöka huruvida villkoren i förordningen om stöd av mindre betydelse uppfylldes.

(70) I fråga om åtgärd 4 lämnade de spanska myndigheterna in bevis på att de hade följt förordningen om stöd av mindre betydelse tidigare och förband sig att göra så även i framtiden. De försäkrade även att de hade följt kommissionens meddelande om en översyn av metoden för att fastställa referensräntor sedan den 1 juli 2008.

(71) När det gällde åtgärd 5 undantas stöd för exportfrämjande i förordningen om stöd av mindre betydelse. I artikel 1 d definieras exportstöd traditionellt som ”stöd som är direkt knutet till exporterade volymer, till inrättande och drift av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter i samband med exportverksamhet”. Vidare klargörs följande i skäl 16 i förordningen om stöd av mindre betydelse: ”Bidrag till kostnaderna för deltagande i handelsmässor eller för undersökningar eller konsulttjänster som behövs för att lansera en ny produkt eller en befintlig produkt på en ny marknad utgör normalt inte exportstödstöd.” Om stöd beviljas för ett gruppdeltagande i handelsmässor omfattas detta följaktligen av förordningen om stöd av mindre betydelse ([1]). Genom en skrivelse av den 30 maj 2008 bekräftade de spanska myndigheterna att åtgärden var avsedd att uppmuntra företag som hittills inte hade exporterat att delta i internationella handelsmässor. Åtgärden uppfyllde följaktligen det villkoret. Stöd för att inrätta informationsinfrastruktur via Internetportaler är inte exportstöd och omfattas därför av tillämpningsområdet för förordningen om stöd av mindre betydelse. Slutligen omfattas även tillhandahållande av rådgivningstjänster för att främja företagens exportpotential av förordningen och faller därför inte inom definitionen av exportstöd.

(72) Kommissionen fortsatte emellertid att hysa tvivel om huruvida de spanska myndigheterna hade följt förordningen om stöd av mindre betydelse tidigare. Den uppmanade därför de spanska myndigheterna att bevisa att artikel 3.3 i förordningen hade följts tidigare med avseende på åtgärderna 4 och 5. Kommissionen uppmanade även de spanska myndigheterna att förbinda sig att följa förordningen i framtiden i enlighet med artikel 3.1. Detta innebar att taket på 200 000 euro per företag hade följts under samtliga tre beskattningsår, särskilt när det gäller möjliga kombinationer med andra åtgärder i textilplanen som grundas på samma stödberättigande kostnader. Som redan nämnts i skäl 47 lämnade de spanska myndigheterna bevis på att förordningen om stöd av mindre betydelse hade följts tidigare och förband sig att följa den i framtiden. Åtgärderna 4 och 5 utgör därför inte statligt stöd.

(73) Åtgärd 8 är en allmän åtgärd enligt spansk lag som enligt de spanska myndigheterna aldrig hade tillämpats inom ramen för textilplanen. Om ett företag begärde ett uppskjutande av skatteinbetalningar i framtiden förband sig de spanska myndigheterna att tillämpa de allmänna bestämmelserna och inte denna åtgärd. Eftersom åtgärd 8 inte hade tillämpats var inget statligt stöd involverat.

(74) Åtgärderna 1, 2, 6 och 7 beviljades genom statliga medel. Dessa åtgärder förefaller erbjuda en bättre selektiv fördel för företag från textil- och konfektionssektorn än de villkor som tillämpas enligt de allmänna bestämmelserna och gynnar därför dessa företag. Det förekommer omfattande handel inom textil- och konfektionssektorn, vilket innebär att åtgärderna skulle kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna. Dessa åtgärder utgör därför statligt stöd i enlighet med artikel 87.1 i fördraget.

([1]) Se även kommissionens beslut C 89/01 av den 24 september 2002 om ett planerat stödprogram i Tyskland – ”Riktlinjer för stöd till små och medelstora företag – Förbättring av företagens resultat i Sachsen” (EUT L 91, 8.4.2003, s. 13), och särskilt skäl 72 (”bidrag till kostnaderna för deltagande i handelsmässor eller för undersökningar eller konsulttjänster som behövs för att lansera en ny produkt eller en befintlig produkt på en ny marknad utgör normalt inte exportstöd”).

7.2 **Förenlighet med den gemensamma marknaden**

Åtgärderna 1 och 2

(75) När det gällde åtgärd 1 konstaterade kommissionen att den godkända stödordningen N 415/2004 endast är tillämplig på stora företag och bidragsberättigande FoU-verksamheter: personalkostnader, relevanta instrument och utrustning, kostnader för externa konsulter, driftskostnader och ytterligare allmänna kostnader som härrör från forskningsverksamheten. Budgeten uppgick till 16 miljoner euro i form av bidrag och 74,45 miljoner euro i form av subventionerade lån.

(76) I textilplanen fastställdes följande projekt som bidragsberättigande för stora företag: FoU-projekt, projekt för att sprida resultaten av FoU-verksamhet och kostnader för att inrätta och utveckla samarbetsavtal mellan företag. Budgeten uppgick till 12,5 miljoner euro i form av bidrag och 51 miljoner euro i form av subventionerade lån.

(77) Den 13 januari 2008 upprepade de spanska myndigheterna att de skulle följa de villkor som ställts för stödordningen. På grundval av detta måste kommissionen dra slutsatsen att åtgärd 1 för stora företag uppfyller de kriterier som fastställs i stödordningen.

(78) När det gäller tillämpningen av åtgärd 1 för små och medelstora företag, som åtgärd 1 enligt textilplanen är särskilt inriktad på, förklarade de spanska myndigheterna att den skulle ha täckts av stödordning XS 50/2005. Syftena med stödordning XS 50/2005 är att främja forskningsprojekt för små och medelstora företag, stärka samarbetet mellan små och medelstora företag och forskningsinstitutioner och sprida forskningsresultaten. Liksom den föregående stödordningen täcker den personalkostnader, relevanta instrument och utrustning, kostnader för externa konsulter, driftskostnader och ytterligare allmänna kostnader som härrör från forskningsverksamheten, samt investeringar i materiella och immateriella tillgångar och rådgivningstjänster. Den årliga budgeten uppgick till 22 miljoner euro i form av bidrag och subventionerade lån.

(79) De stödberättigande kostnaderna enligt textilplanen var FoU-projekt, investeringar i materiella och immateriella tillgångar i syfte att införa avancerad teknik i företagens produktionsprocesser, projekt för att sprida resultaten av FoU-verksamheter och projekt för att inrätta och utveckla samarbetsavtal mellan företag.

(80) Kommissionen anser att åtgärd 1 när den tillämpas på små och medelstora företag uppfyller de kriterier som fastställs i stödordning N 415/2004, som redan har godkänts, och i stödordning XS 50/2005.

(81) När det gäller åtgärd 2 grundades den på den godkända stödordningen N 101/2005, som gällde från juni till den 1 november 2006. Syftet med denna stödordning var att främja omstruktureringar av industriområden på tillbakagång i stödregioner. Stödordningen var öppen för alla företag som investerade i stödregioner, förutom kol-, stål- och syntetfibersektorerna. Stödet måste utbetalas i form av räntefria lån med en maximal betalningstid på 10 år med fem amorteringsfria år. Den planerade budgeten var 400 miljoner euro.

(82) Textilplanen uppfyller de grundläggande kriterierna förutom kriteriet för räntefria lån. Dessa hade en maximal betalningstid på 15 år med fem amorteringsfria år i stället för en maximal betalningstid på 10 år enligt punkt 11 i stödordningen. Efter att ha undersökt denna punkt måste kommissionen godta den eftersom det i kapitel I 7.2 i förordning ITC/3098/2006 anges att den maximala betalningstiden är 10 år plus fem amorteringsfria år. Kommissionen måste därför dra slutsatsen att åtgärd 2 uppfyller kriterierna i stödordningen.

(83) Den 3 juli 2006 omanmälde de spanska myndigheterna stödordningen för att bringa den i överensstämmelse med de nya riktlinjerna för statligt stöd [1] (N 430/2007), och den 26 januari 2007 drog de tillbaka den för att grunda den på kommissionens förordning (EG) nr 1628/2006 av den 24 oktober 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt regionalt investeringsstöd [2]. Den 20 mars 2007 antogs stödordning XR/70/2007.

(84) I enlighet med förordning ITC/3098/2006 och förordning ITC/643/2007 var följande projekt stödberättigade: teknisk infrastruktur, inrättande av teknikparker, överföring av specialistkunskaper, stärkande och diversifiering av den lokala ekonomin, skapande av nya industriverksamheter, utveckling av mogna sektorer och skapande och expansion av framväxande sektorer. Syntetfiberindustrin var inte stödberättigad, och åtgärden var kvalificerad som nyinvestering.

(85) Kommissionen anser därför att åtgärd 2 uppfyller de kriterier som anges i de godkända stödordningarna N 101/2005 och XR/70/2007.

(86) De spanska myndigheterna förband sig även att inte tillämpa åtgärderna efter det att de stödordningar som de grundades på hade löpt ut. Kommissionen anser därför att åtgärderna 1 och 2 omfattades av dessa stödordningar och följaktligen utgör förenligt stöd.

[1] Riktlinjer för statligt regionalstöd för 2007–2013 (EUT C 54, 4.3.2006, s. 13).

[2] EUT L 302, 1.11.2006, s. 29.

Åtgärd 6

(87) Kommissionen anser inte att denna åtgärd om särskild utbildning omfattas vare sig av kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (allmän gruppundantagsförordning) ([1]), eller den föregående förordningen om stöd till utbildning, eftersom åtgärden inte rör ”nyanställningar” och även stora företag kan utnyttja den.

(88) Kommissionen måste därför bedöma denna åtgärd direkt på grundval av artikel 87.3 c i fördraget. Stöd för att främja utvecklingen av vissa ekonomiska verksamheter kan följaktligen anses vara förenligt med den gemensamma marknaden om det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

(89) Kommissionen kommer att utvärdera förenligheten för åtgärd 6 i enlighet med ([2]) förordningen om utbildningsstöd mellan 2006 och den 1 augusti 2008 och enligt gruppundantagsförordningen från den 29 augusti 2008 till den 31 december 2008.

(90) Intensiteten för det särskilda utbildningsstödet var 19,96 procent för små och medelstora företag och 20 procent för stora företag. Denna stödintensitet ligger långt under tröskeln på 35 procent för tillämpningen av utbildningsstöd enligt förordningen om utbildningsstöd och tröskelvärdet på 25 procent enligt artikel 39 i gruppundantagsförordningen.

(91) Dessutom skiljer sig beloppen knappt från de allmänna reglerna. Ökningen beror på antalet anställda och de avgifter som betalats in till socialförsäkringssystemet föregående år. Villkoren för berättigande till åtgärden var mycket restriktiva, eftersom företagen måste upprätta en plan som måste godkännas av den gemensamma kommittén (se skäl 24).

(92) Den 20 februari 2009 bekräftade de spanska myndigheterna att den ytterligare stimulanseffekten för stora företag i enlighet med artikel 8.3 i gruppundantagsförordningen redan hade beaktats i punkt I. 1.A c i textilplanen. Följaktligen måste sökande företag lägga fram en omskolningsplan till arbetsmarknadsmyndigheten med uppgifter om sysselsättningsmål och de specifika åtgärderna. Arbetsmarknadsmyndigheten kontrollerade att ett eller flera av de kraven i ovannämnda artikel i gruppundantagsförordningen var uppfyllda. Denna plan innehöll ett dokument med uppgifter om målen för produktivitet och bevarande av arbetstillfällen och storleken på den berörda investeringen. Den gemensamma kommittén utfärdade även en rapport om de omskolningsplaner som lagts fram av varje företag eller grupp. På grundval av den information som lämnats i planen och den rapport som inlämnats av observationsorganen för arbetsmarknadsförhållanden kontrollerade medlemsstaten att kriterierna för stimulanseffekten för stora företag var uppfyllda.

(93) Kommissionen måste dra slutsatsen att effekten av stödet på konkurrensen och handeln är mycket begränsad. Kommissionen anser därför att åtgärden inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Kommissionen anser följaktligen att denna åtgärd är förenlig med den gemensamma marknaden på grundval av artikel 87.3 c i fördraget.

Åtgärd 7

(94) Åtgärd 7 beviljas också genom statliga medel och gynnar uppenbarligen sektorn. När det gäller överensstämmelsen förefaller den inte omfattas fullständigt av artikel 15 i förordning (EG) nr 800/2008 (allmänna gruppundantagsförordningen) eller av kommissionens förordning (EG) nr 2204/2002 av den 12 december 2002 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt sysselsättningsstöd ([3]), med tanke på att 37 företag av sammanlagt 11 544 aktiva företag inom sektorn 2007 är stora företag och åtgärden inte rör nyanställningar. Denna åtgärd utvärderas därför på grundval av artikel 87.3 c ([4]).

(95) Statligt stöd i form av lönesubventioner som är avsett att öka efterfrågan på arbetstagare med sämre förutsättningar ”kan ytterligare stimulera företagen att öka antalet anställda från denna kategori av arbetstagare”. De berörda arbetstagarna omfattas av kategorin mindre gynnade arbetstagare genom att de är över 50 år gamla. Av arbetstagarna i åldern 55–59 år hade 76 procent låg utbildning och kompetens, vilket utgjorde ett hinder för dem att gå över till andra sektorer om de friställdes. När det gäller antalet berörda arbetstagare var endast 10 215 av de 123 574 anställda inom sektorn 2008 i åldrarna 55–59 år, och endast 6 700 hade arbetat i företaget i över 5 år och hade avtal om tillsvidareanställning. Denna siffra motsvarade 5,2 procent av samtliga arbetstagare inom sektorn, och åtgärdens intensitet per företag uppskattades till 0,3 procent av deras arbetskostnader, vilket är långt under tröskelvärdet på 50 procent av de stödberättigade kostnaderna enligt artikel 40 i den allmänna gruppundantagsförordningen. Effekten av åtgärden var även liten eftersom den huvudsakligen berörde mikroföretag (74 procent) och stödbeloppet var minimalt (0,3 procent av arbetskostnaderna). Även om den finansiella effekten

([1]) EUT L 214, 9.8.2008, s. 3.
([2]) Se kommissionens beslut av den 2 juni 2004 om stöd nr N 443/03: Återanvändning av vatten (K(2004) 1356 slutlig).
([3]) EGT L 337, 13.12.2002, s. 3.
([4]) Se resonemanget i åtgärd A2 i kommissionens beslut N 244/2008: Spanskt program för skodons-, garvnings- och lädertillverkningssektorn (EUT C 52, 5.3.2009, s. 1).

för företaget var minimal utgjorde den enligt de spanska myndigheterna en stimulans att låta de berörda arbetstagarna stanna kvar i sin anställning i ytterligare några år i stället för att avskeda dem eller anställa dem på olagligt sätt. Stödet förefaller därför vara nödvändigt, proportionellt och väl inriktat på åldersgruppen för arbetstagare med sämre förutsättningar.

(96) När det gäller de negativa effekterna av stödet ska det noteras att åtgärden endast inriktas på textil- och konfektionssektorn, en industri på tillbakagång där 40 procent av arbetstillfällena har förlorats sedan 2001.

(97) Efter att ha vägt de positiva och negativa effekterna mot varandra drogs slutsatsen att stödet hade positiva effekter eftersom det bidrog till att uppmuntra företagen – huvudsakligen mikroföretag – att behålla sina arbetstagare över 55 år i anställning (i stället för att anställa dem på olagligt sätt) tills de nådde 60 års ålder, och snedvridningen av konkurrensen blev sannolikt begränsad på grund av det mycket låga stödbeloppet.

(98) Åtgärd 7 är därför förenlig med den inre marknaden och överensstämmer med artikel 87.3 c i fördraget.

8. **SLUTSATS**

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det stöd som beviljats av Spanien enligt åtgärderna 1 och 2, vilka beskrivs i skälen 11–15, med avseende på ett program för främjande av teknisk forskning och ett program för industriell omställning inom textil- och konfektionssektorn, omfattades av godkännandet av stödordningarna N 415/2004 och N 101/200 och av stödordningarna XS 50/2005 och XS 70/2007, och utgör därför inte statligt stöd.

2. Åtgärderna 3, 4 och 5, som beskrivs i skälen 16–20 och som rör förmånslån som beviljats av ENISA för modernisering av små och medelstora företag, lån med förmånsränta som beviljats av ICO och exportfrämjande verksamhet som genomförs av ICEX, understiger det tröskelvärde som fastställs i förordningen om stöd av mindre betydelse och utgör därför inte statligt stöd.

3. Det stöd som beviljats av Spanien enligt åtgärderna 6 och 7, vilka beskrivs i skälen 21–25, i syfte att erbjuda fortbildning för anställda och upprätthålla sysselsättningen för äldre arbetstagare inom textil- och konfektionssektorn, är förenligt med den gemensamma marknaden i enlighet med artikel 87.3 c i fördraget.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.

Utfärdat i Bryssel den 24 mars 2009.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen